

нагоре съ гжзерѣтъ.“ Сичките захванале да праватъ опити и да са мжчатъ да исправатъ ейцето надолу съ вжрхѣтъ; но не, не може да стои, пада проклѣтото. Тогава Колумбъ земалъ ейцето, притисналъ го съ дланѣта си надолу, ейцето са счупило; но закрѣпило са надолу, и стои. Тука вече сичките учени загжлчале и завикале: „така и ние сами можеме да го закрѣпиме! Това не е чудно нѣщо!“ Ала ония, които биле малко по-умнички, разбрале що иска да каже съ това Колумбъ, и замжлчѣле. А други завистници, различни капетани, различни адмирали и подкралѣове, захванале да го клопатъ, да го предумватъ, оклѣветиле го предъ кралѣтъ и предъ крालицата, и довѣле работата до това, щото той билъ закованъ въ вериги и затворенъ въ темницата. Тие вериги биле турени и въ гробѣтъ му, защото такава беда волята на самиятъ Колумбъ. Послѣ смъртъта му, другѣ единъ мореходецъ, Магеланъ, намислилъ да обиколи земята. Магеланъ намислилъ да вжрви по тоя сжщи пжтъ, по който вжрвѣлъ и Колумбъ, да премине презъ Америка и да вжрви още по-нататакъ, па да види дека ще да излѣзе. И наистина, цѣла година той вжрвѣлъ напредъ, и що станало? Когато захванала да са свжршва годината, то Магеланъ, безъ да са вжрща назадъ, си дошалъ пакъ на онова мѣсто, отъ дека билъ излѣзалъ. Съ една дума, Магеланъ направилъ това, щото бѣше направила и моята муха, когато тя лазеше по лебеницата. Послѣ това никой вече не можалъ да каже, че земята не е окол-